

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. március 3. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A pénzmosás büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. november 14. napján kihirdetett 5.B.1136/2018/26. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottnak történt kiadás helyett, a bűnjeljegyzék 8., 10, 12-13., 18-22. sorszám alatt nyilvántartott iratoknak az ügyiratok között történő kezelését, míg a 16. sorszám alatti cégbélyegző megsemmisítését rendeli el.

Az őrizet befejező napjaként 2016. március 27-ét tünteti fel.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2019. november 14-én kihirdetett 5.B.1136/2018/26. számú ítéletével A vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett pénzmosás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont, (4) bekezdés b) pont].
- [2] A vádlottat 2 év tartamú szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját - a végrehajtás elrendelése esetére - a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg.
- [3] A lefoglalás megszüntetése mellett a bűnjeljegyzék 17., valamint 23-24. sorszámok alatt nyilvántartott adathordozókat és iratokat a Belügyminisztérium Nyilvántartások Vezetéséért Felelős Helyettes Államtitkársága, míg a 1-16. és 18-22. sorszámok alatt nyilvántartott iratokat a vádlott részére rendelte kiadni. Az eljárás során lefoglalt pénzösszeg lefoglalását is megszüntette, és azt a Belügyminisztériumnak adta ki.
- [4] Az ítélet ellen az ügyészség a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása és vagyonelkobzás alkalmazása, míg a vádlott és a védő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [5] Az ügyészség fellebbezése részletes indokolásában arra hivatkozott, hogy a terhelt javára figyelembe vett körülmények a vádemeléskor is ismertek voltak, ezért is indítványozott a vádhatóság - az 5 éves középérték ellenére - a bűnösség beismerése esetére 3 év szabadságvesztést. A vádlott a vád tárgyát képező bűncselekmény vonatkozásában nem teljes

körűen ismerte be bűnösségét, mindössze az okiratokkal is bizonyítható tényeket ismert el, így elfogadhatatlan a mértékes indítványt el nem érő tartamú szabadságvesztés kiszabása. Figyelemmel a vádlott büntetett előéletére is, a kiszabott szabadságvesztés mértéke nem fejezi ki a bűncselekmény tárgyi súlyát, társadalomra veszélyességét, és nem alkalmas a büntetési célok elérésére sem.

- [6] A vagyonekobbzás alkalmazására irányuló indítványát arra alapította, hogy a vádlott a cselekmény elkövetése során ismeretlen személytől egymillió forintot kapott, amely a bűncselekményből eredő vagyonnak minősül, így az intézkedés elrendelése nem mellőzhető.
- [7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a büntetőügy irataival együtt megküldött BF.928/2019/3. számú átiratában - fenntartva az ügyészség fellebbezésének céljait és indokait - kifejtette, hogy a tényállás megalapozott, a bűnösségre levont következtetés okszerű és a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes. Az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadó védelmi fellebbezés a tényállás megalapozottsága miatt eredményre nem vezethet. Mindössze a tényállás személyi részének kiegészítése indokolt a vádlott korábbi bűncselekményének elkövetési idejével.
- [8] A fellebbviteli főügyészség szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen vette számba, de azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, amikor a szabadságvesztés tartamát a büntetési tétel törvényi minimumában határozta meg és a végrehajtást felfüggesztette.
- [9] Továbbá az üzletrész átruházása része volt a vádlott elkövetési magatartásának, ebből következően az általa átvett összesen egymillió forintra a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonekobbzást kell elrendelni.
- [10] Ezért indítványozta, hogy az ítélet tábla változtassa meg az elsőfokú ítéletet, a tényállás személyi részét egészítse ki, a szabadságvesztés tartamát emelje fel, a vádlottal szemben - a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzésével - szabjon ki a Btk. 61. § (1) bekezdés alapján közügyektől eltiltás, valamint egymillió forint erejéig rendeljen el vagyonekobbzást.
- [11] A védő fellebbezése részletes indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelés nélkül állapíthatta meg a történeti tényállást, ugyanis a vádlottnak a nyomozás kezdeti szakaszában tett vallomását a később beszerzett bizonyítékok teljes mértékben alátámasztották. Kizárólag abban kellett állást foglalnia, hogy a vádlott tisztában volt-e azzal, hogy a cégét és annak bankszámláit bűncselekményből származó pénz továbbutalására használják fel. E körben az elsőfokú ítélet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 592. § (2) bekezdés d) pontjában írt okból megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A vádlotti tudattartalomra vonatkozóan az egyetlen közvetlen bizonyíték a vádlott vallomása, amely viszont ellentétes a megállapított tényállással, tehát az elsőfokú bíróság e körben a következtetését csak közvetett bizonyítékokra alapozhatta.
- [12] A vádlott csak az előszerződés megkötését követően adhatta át tanulmányozásra a cég üzleti titkát képező cégiratokat, a vevő pedig az előleg fizetésével fejezte ki érdeklődése komolyságát. Szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával, éppen ez támasztotta alá a valós adásvételi szándékot.
- [13] Tévedett az elsőfokú bíróság a tekintetben is, hogy az új bankszámlák nyitását törvénybe ütköző magatartásnak nyilvánította. A vádlott szabadulni kívánt a cégtől, és ennek során a vevő által megszabott minden feltételnek meg akart felelni. Az adásvétel létrejöttékor köteles volt átadni az elektronikus kódokat, a bankkártyákat, mivel ezek felett már nem rendelkezhetett a cég tulajdonának átruházását követően. Az a tény, hogy a kódok átadására pár nappal az üzletrész-átruházási szerződés írásba foglalását megelőzően került sor, nem tekinthető a cég érdekeivel ellentétes magatartásnak, és főleg nem alkalmas a bűnösség irányába mutató következtetés levonására. Az ismeretlen elkövető nem a kódok korábbi átadása folytán került abba a helyzetbe, hogy banki tevékenységet végezzen, hanem azáltal, hogy a vádlottnak kötelessége volt a kódok és az adatok átadása. A bűncselekményre az átruházási szerződés megkötését követően került sor,

ekkor a vádlottnak már semmi köze nem volt a céghez.

- [14] A védő szerint nem fogadható el az elsőfokú bíróságnak azon érvelése sem, miszerint a vevő az banki ügyintézésük során az igazolvánnyal történő személyazonosítást akarta elkerülni, amely ténnyel a vádlottnak is tisztában kellett lennie. A védelem álláspontja szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az átruházás során eljáró jogász előtt is igazolni kellett a személyazonosságot, továbbá a banki azonosítás csak a személyi okmányok lemásolására korlátozódik. Egyébként több oka is lehet annak, hogy egy cégnek miért van szüksége több bankszámlára, például egyes projektek külön elszámolását nagyban megkönnyítik a külön bankszámlák.
- [15] A bűnösségre levont következtetést az sem támasztja alá, hogy a vádlott mobiltelefonján egy pénzmossással kapcsolatos cikket találtak, ennek az a magyarázata is lehet, hogy a cikk elmentése egybeesik a bankszámlák nyitásával, amelynek során pénzmossási nyilatkozatokat kellett aláírnia. Ezért az e körben nem jártas vádlott a világhálón rákereshetett a „pénzmosság” szóra, a talált oldalakra történt véletlen „rákattintás” eredményeként a kérdéses cikket - akár annak elolvasása nélkül is - a telefon memóriája eltárolta. A vádlott valóban nem adott magyarázatot a telefonján talált cikkek eredetére, ez azonban nem értékelhető a terhére, mivel a Be. 7. § (1) és (2) bekezdései szerint a vád bizonyítására a vádló köteles, a terhelt nem kötelezhető ártatlanságának bizonyítására. A mobiltelefonon talált cikk is legfeljebb közvetett bizonyítéknak tekinthető.
- [16] A védő - a BH.2003.145. számú határozat felhívásával - azzal összegezte érveit, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott, közvetett bizonyítéknak tekinthető körülmények nem alkalmasak a szándékos bűncselekmény elkövetésének bizonyítására. Ezért indítványozta, hogy az ítélet táblája az ítélet tényállásából rekesse ki a vádlott tudattartalmára vonatkozó ténymegállapítást, és hozzon felmentő rendelkezést.
- [17] Abban az esetben, ha az ítélet táblája a pénzmosság gondatlan alakzatát állapítaná meg, a védelem a büntetés jelentős enyhítését indítványozta.
- [18] A védő az ügyészség fellebbezését alaptalannak tartotta, ezzel összefüggésben arra is utalt, hogy nincs olyan vagyon, amely megalapozná a vagyonek elrendelését, ugyanis az egymillió forint a cég üzletrészének ellenértéke volt.
- [19] A vádlott javára és terhére bejelentett fellebbezések nem alaposak.
- [20] Az ítélet táblája a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A vádlott és a védő fellebbezése a bűnösség megállapítását támadta, ezért az ítélet korlátozott felülbírálatának nem volt helye [Be. 583. § (3) bekezdés, 590. § (3) bekezdés].
- [21] Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, az ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint az indokolás helyességének vizsgálatára is [Be. 590. § (2) bekezdés].
- [22] Az ügyiratok tartalmából megállapíthatóan az elsőfokú eljárásban nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely a Be. 607. § (1) bekezdése vagy a 608. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet feltétlen hatályon kívül helyezését indokolná.
- [23] Az elsőfokú bíróság maradéktalanul eleget tett indokolási kötelezettségének is, így a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontjában meghatározott eljárási szabálysértés sem állapítható meg.
- [24] A tényállás megalapozott, mert felderített, hiánytalan, irathű és helytelen ténybeli következtetésektől mentes, így az a Be. 591. § (1) bekezdése alapján irányadó volt az ítélet felülbírálata során.
- [25] Az elsőfokú bíróság a törvényesen lefolytatott bizonyítás során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte, majd igen részletes, meggyőző és logikai hibáktól mentes indokát adott annak, hogy a vádlott bűnösségét miért látta megállapíthatónak.
- [26] Az előszerződésre és az üzletrész átruházási szerződésre, az egyes szerződéseken vevőként szereplő személyre, a bankszámlák nyitására, a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi

Hivatala sérelmére elkövetett bűncselekményre, valamint a banki műveletekre vonatkozó történeti tények megállapítása valóban nem igényelt mérlegelést. E körben a tényállást a vádlott bizonyos tényeket elismerő vallomása, az elsőfokú ítélet 4-5. oldalain hivatkozott iratok és a tanúvallomások maradéktalanul alátámasztották.

- [27] Az elsőfokú bíróság az előszerződésnek a cég vagyoni helyzetének áttekintésére vonatkozó megállapításából, a Kereskedelmi és Hitelbank Zrt.-nél vezetett bankszámlához tartozó bankkártyának, PIN-kódnak és belépési kódnak az előszerződés megkötésekor történt átadásából, a bankszámla-szerződéseknek - az üzletész-átruházási szerződés aláírása előtti - megkötéséből és az ezekre vonatkozó adatok átadásából, valamint a vádlott telefonján elmentett pénzmossással kapcsolatos jegyzetből és egyéb informatív anyagból okszerűen következtetett a vádlott tudattartalmára. Szemben a védelem álláspontjával, e körülmények összességében abba az irányba mutatnak, hogy a vádlott tudott arról, hogy az általa nyitott bankszámlákon az átadott bankkártyák és banki azonosítók, illetve telefonos elérhetőség felhasználásával büntetendő cselekményből származó vagyonnal kapcsolatos pénzügyi műveleteket végeznek.
- [28] Nem fogadható el az a védői érvelés, miszerint a vádlott a tulajdonában álló gazdasági társaság vagyoni helyzetére vonatkozó adatokat nem is adhatta át az előszerződés megkötése előtt, mivel azok üzleti titkot képeztek. A gazdasági társaság a vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről, illetőleg azok változásairól éves beszámolót köteles készíteni, elfogadni, majd azt közzétenni. Tehát a cég vagyona, nyeresége, pénzügyi kötelezettségei vagy követelése nem minősülnek üzleti titoknak, azokra vonatkozó adatokhoz a cégnyilvántartás útján bárki, így a gazdasági társaság potenciális vevője hozzájuthat.
- [29] A gazdasági társaság bankszámlájához tartozó PIN-kód és belépési kód viszont olyan adat, amelyet előszerződés keretében nemcsak ésszerűtlen, de a cég vagyoni helyzetének áttekintésével kapcsolatban szükségtelen is átadni. Kétségtelen, hogy a gazdasági társaságoknak lehet több bankszámlájuk is, azonban jelen ügyben a vádlott kötötte meg az új bankszámla-szerződéseket olyan időpontban, amikor abban sem lehetett biztos, hogy az üzletész-átruházásra valóban sor kerül. Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget annak a ténynek, hogy a vádlott a bankkártyák és a bankszámlákhoz tartozó adatokat átadásával rendelkezési jogot biztosított a számára ismeretlen személynek a még tulajdonában és ügyvezetése alatt álló cég bankszámláihoz, amely nem magyarázható azzal, hogy az üzletész átruházása érdekében a vevő által kikötött valamennyi feltételnek meg kívánt felelni. A felek között olyan kapcsolat sem állt fenn, amely ilyen fokú bizalmat megalapozott volna.
- [30] A bankoknál a bankszámlaszerződés megkötésekor nem csak a bemutatott okiratról készül másolat, hanem a megjelent ügyfél személyazonosságának ellenőrzésére, a személyes adatai rögzítésére is sor kerül, sőt ez az elsődleges. Ennek folytán megalapozott az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, miszerint a vádlott az eljárásával biztosította, hogy a vele előszerződést kötő személy úgy kezdhet banki műveleteket intézni, hogy a bankok számára a kiléte ismeretlen marad.
- [31] Az előbbieken felhívott, a vádlott bűnössége irányába ható körülmények mellett van jelentősége annak is, hogy a vádlott mobiltelefonján a pénzmossás szabályozásával és technikáival kapcsolatos anyagok voltak. Nincs reális alapja annak a védői hivatkozásnak, hogy a vádlott a banki ügyintézés során felmerült pénzmossási nyilatkozatok kapcsán keresett rá az erre vonatkozó jegyzetre és dokumentumra, és azokat - elolvasás nélkül - véletlenül mentette el. Megjegyzendő, hogy nem is a pénzmossással kapcsolatos anyagok elmentésének van jelentősége, hanem annak, hogy a vádlott bizonyíthatóan rákeresett ilyen tartalmú oldalakra.
- [32] Ezért az ítéletábra maradéktalanul egyetértett a vádlott bűnösségére levont következtetéssel. A védő fellebbezése részletes indokolásában lényegében az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységét támadta, amely megalapozott tényállásnál eredményre nem vezethetett.
- [33] A bűncselekmény jogi minősítése is törvényes. Az elsőfokú bíróság a jogi indokolásában - az ítélezési gyakorlat számára irányadó bírósági határozatok egyidejű felhívásával - részletesen

foglalkozott a szándékos és a gondatlan elkövetés elhatárolásával, majd megalapozott következtetést vont le arra, hogy a vádlott a cselekményét eshetőleg szándékkal valósította meg.

- [34] Az elsőfokú bíróság helyesen és hiánytalanul tárta fel a büntetéskiszabás során releváns alanyi és tárgyi tényezőket, azok tehát helyesbítésre vagy kiegészítésre nem szorulnak.
- [35] A büntetési tétel törvényi minimumának megfelelő tartamú szabadságvesztés igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, a vádlott társadalomra veszélyességéhez és a feltárt bűnösségi körülményekhez, így az ítélőtábla nem látott okot a szabadságvesztés mértékének súlyosítására. A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyának értékelésénél nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott a cselekményét bűnsegédként valósította meg, és nem merült fel arra adat, hogy a pénzmosással érintett pénzüsszegekből részesült volna.
- [36] Az elsőfokú bíróság - a vádlott kedvező személyi körülményeire és az általa előzetes fogvatartásban töltött időre - helyesen következtetett arra, hogy a büntetés céljai a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhetők. Nem volt indokolt a próbaidő tartamának súlyosítása sem.
- [37] Az ítélőtábla nem értett egyet a vagyonelkobzás elrendelésére irányuló ügyészségi és fellebbviteli főügyészségi indítvánnyal. A lefolytatott büntetőeljárás során nem volt feltárható olyan bizonyíték, amely azt igazolta volna, hogy a vádlott a cselekményéért pénzt kapott volna a pénzmosás ismeretlenül maradt tettesétől. Az elsőfokú bíróság okszerűen állapította meg, hogy a vádlott az egymillió forinthez az üzletész ellenértékeként jutott hozzá, márpedig semmilyen adat nem cáfolta a gazdasági társaság értékesítésére irányuló tényleges szándékát. Az üzletész-átruházás valóban nem tekinthető a vádlott elkövetési magatartása részének, ezért az egymillió forint a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonelkobzás nem rendelhető el, mivel a kérdéses pénzüsszeget a vádlott nem a bűncselekmény elkövetése során, illetve azzal összefüggésben szerezte meg.
- [38] A bűnjeljelekről szóló ítéleti rendelkezéseket az ítélőtábla annyiban pontosította, hogy a bűnjeljegyzéken bizonyítási eszközként nyilvántartott okiratokat, így a Budapest Bank Zrt.-nél, MKB Bank Zrt.-nél és OTP Bank Nyrt.-nél nyitott bankszámla-szerződésekkel kapcsolatos iratokat, az üzletész-átruházási előszerződést, az alapítói határozatot és a francia személyi okmány másolatát nem kell kiadni a vádlott részére, hanem azokat az ügyiratok között kell kezelni. Továbbá az értékesített gazdasági társaság cégbélyegzőjét - a vádlottnak történő kiadás helyett - meg kell semmisíteni.
- [39] Az előzetes fogva tartásra vonatkozó adatok között az őrizet befejező napja helyesbítésre szorult, figyelemmel arra, hogy a vádlott 2016. március 28-tól már előzetes letartóztatásban volt.
- [40] Mindezekre figyelemmel, az ítélőtábla - a Be. 598. § (2) bekezdése szerint tanácsüléssel - a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a bűnjeljelekre vonatkozó rendelkezés tekintetében megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helyben hagyta.
- [41] Az ítélőtábla határozata ellen a fellebbezés a Be. 615. § (1) alapján kizárt.

, 2020. március 3.

Dr. Lőrinczy Attila István s.k. Dr. Halász Etelka s.k. . Németh Nándor s.k.
a tanács elnöke bíró bíró

A Fővárosi Törvényszék 2019. november 14. napján kihirdetett 5.B.1136/2018/26. számú ítélete - a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.329/2019/5. számú határozata folytán - 2020. március 3. napján jogerős.

Budapest, 2020. március 3.

. Lőrinczy Attila István s.k.
a tanács elnöke